

ZVEZA SLOVENSkih KLUBOV

VESTNIK MELBOURNE

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

Messenger

SLOVENSKE
KLUBA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. - IZDAJA MESSIČNO - Predsednik M. Oppelt.

Naslov uprave kluba: 153 Essex Street, Pascoe Vale, Vic. - Telefon: PL 6466 -

Za uredništvo odgovarja tajništvo.

Številka 36/37 - Leto IV.

Jan. - Feb. 1959

(Urednik Mr. C. Kovačič)

Naslov uredništva: 32, Truganini Rd., Carnegie- Vic.

ČLANSKI SESTANEK.

Vročega nedeljskega popoldneva 18. januarja 1959, se je zbrala peščica Slovencev - članov Slovenskega kluba Melbourne, na peto redno letno skupščino; katera pa se je morala na žalost spremeniti v članski sestanek. Imeli smo res smolo, kajti ravno tega dne je sonce pripekalo z vso močjo in Parenhajt je poskočil kar na 107 stopinj. Neznosna vročina je bila vzrok maloštevilne udeležbe. Uprava kluba pa je pripravila prijetno presenečenje vsem navzočim rojekom. Vsak si je namreč lahko po svoji volji postregel z mrzlimi steklenicami brezalkoholne pijače. Kljub veliki vročini pa je vladalo v dvorani vse splošno razpoloženje.

Predhodno je imel Upravni odbor kratko izredno sejo, na kateri je bil sprejet predlog, da se skupščina glede na majhno število udeležbe spremeni v članski sestanek. Istočasno je bil sprejet predlog, da se poslovna doba starega odbora podaljša za nadaljne tri do štiri mesece, v teku katerih bo ponovno sklicana skupščina.

Ob 3.15 je g. predsednik M. Oppelt otvoril zborovanje, ter pozdravil vse navzoče. Takoj nato pa je podal kratko poročilo o delu kluba kod celote. Istočasno je podal tudi poročilo blagajnika in tajnika. Nato pa so posamezni funkcionarji odbora podali svoja informativna poročila o njihovem delu. Kod z dnji je podal svoje poročilo Nadzorni odbor z uvodnimi besedami: "Občudovanja vredna je požrtvovalnost in nesebičnost ljudi, ki so in še vedno delajo in žrtvujejo svoj prosti čas in denar za nas Slovence."

Takoj nato pa se je razvila živahna diskusija med člani kluba in upravnim odborom. Iznešeni so bili nekateri predlogi, ki so pokazali kaj in kako bi se morala kak stvar napraviti, da bi bila bolj efektna. Med seboj so polemizirali posamezni člani in splošno mnenje navzočih je bilo, da bi se morali napraviti podobni članski sestanki vsaj vsakih tri mesece enkrat. Precej je bilo govorjenja tudi o Domu, o sami akciji in o nadaljnjem delu. Predlog se je vrstil za predlogom, v dvorani je bilo kljub veliki vročini zelo živahno in prav vsi, brez izjeme so z zanimanjem sledili samemu poteku sestanka.

Večer je že bil, ko je predsednik zaključil zborovanje, ter se zahvalil vsem navzočim za prisotnost. Razšli smo se v upanju, da to ni bil prvi sestanek članstva in da bo odbor S.K.K. pripravil še več podobnih zborovanj, ki močno povežejo in seznanijo same člane z delom, načrti in željami delavnega odbora.

Nasi zakladi:

GREH

Ivan Cankar

Toplo je bilo, in sneg se je tajal na strehah; kapalo je dol, in kaplje so se lesketale v soncu. Po cestah so hodili lepo oblečeni mestni ljudje.

Mati je prišla prezgodaj pred šolo. Na velikem prostoru je bilo še vse mirno; okna visoke hiše so se bleščala in časih se je začul glas učitelja, ki je govoril v šoli z rezkim in zvonečim glasom.

Od daleč je bila prišla mati; iz vasi je prišla, ki je bila dobre štiri ure od mesta. Njeni škornji - moški škornji, ki so segali do kolen - so bili vsi blatni; tudi krilo je bilo oškropljeno - široko kmetiško krilo z zelenimi rožami. V desnici je imela mati dežnik in veliko culo, ki je prinesla v nji srajce in par novih škornjev za Jožeta; v levici pa je držala velik robec in v vozlu je bila shranjena desetica, ki jo je bila prinesla za Jožeta.

Mati je bila trudna in lačna, kupila si ni zjutraj nič kruha, zato da je ostala tista desetica cela. Noge so jo bolele, in kašljala je; njen obraz je bil suh, globoke jame so bile v likih. Hodila je po trgu gor in dol in je gledala na okna, ki so se bleščala kakor da bi bila pozlačena.

V šoli je zazvonilo; zvonilo je dolgo, in nato je nastal šum in ropot. Iz velikih vrat se je vsulo vse polno študentov; najprvo tisti mali iz nižjih razredov - kričali so in se podili po trgu; za njimi večji študentje - stopali so bolj resno in visoko.

In prišel je tudi Jože v gruči veselih tovarišev.

Ugledal je mater - zelenorožasto kmetiško krilo, visoke blatne škornje, rdečo jopo, na glavi pisano ruto, prevezano zadaj, in veliko culo in nerodni dežnik.

"Ali ni to tvoja mati?" ga je vprašal tovariš.

"To ni moja mati!" je odgovoril Jože.

Sram ga je bilo zelenorožastega kmetiškega krila, visokih škornjev, rdeče jope in rute in dežnika in velike cule; v tej veliki culi so bile njegove nove srajce, ki jih je šivala mati ponoči, in so kapale njene solze nanje.

Skril se je v gručo in je šel mimo.

Mati pa je stala in gledala s skrbnimi očmi. Kmalu je šum ponehal, samo po malo so prihajali študenti iz šole; potem je zazvonilo, in vse je bilo spet tiho.

Že se je mati napravila, da bi šla na stanovanje Jožetovo in da bi tam čakala nanj. Ko je storila par korakov, se je spomnila, da se je morda zamudil kje, v šoli, in se je vrnila in čakala.

Noge so jo bolele; naslonila se je ob zid in je gledala gor na okna, ki so se bleščala v solncu; čakala je do poldne. Opoldne je zazvonilo v šoli in tudi zunaj je zazvonilo; od vseh strani so se oglasili opoldanski zvonovi. Zašumelo je spet, in iz šole so se vsule goste gruče. Mati je prišla bliže, čisto blizu k velikim vratom in je iskala Jožeta. Ni ga bilo. Vse je zopet utihnilo; prihajali so samo še učitelji, bradati resni, in so se ozirali nanjo.

Zaskrbelo jo je v srcu; prestrašila se je in prišlo ji je na misel, da leži morda zelo bolan doma in da čaka nanjo, da kliče svojo mater. Hitela je na stanovanje in noge so se ji tresle.

Jože je bil doma; sedel je za mizo in je imel knjigo pred sabo. Ko je odprla duri, je takoj vstal in ji je prišel naproti.

"Kdaj pa si prišel?"

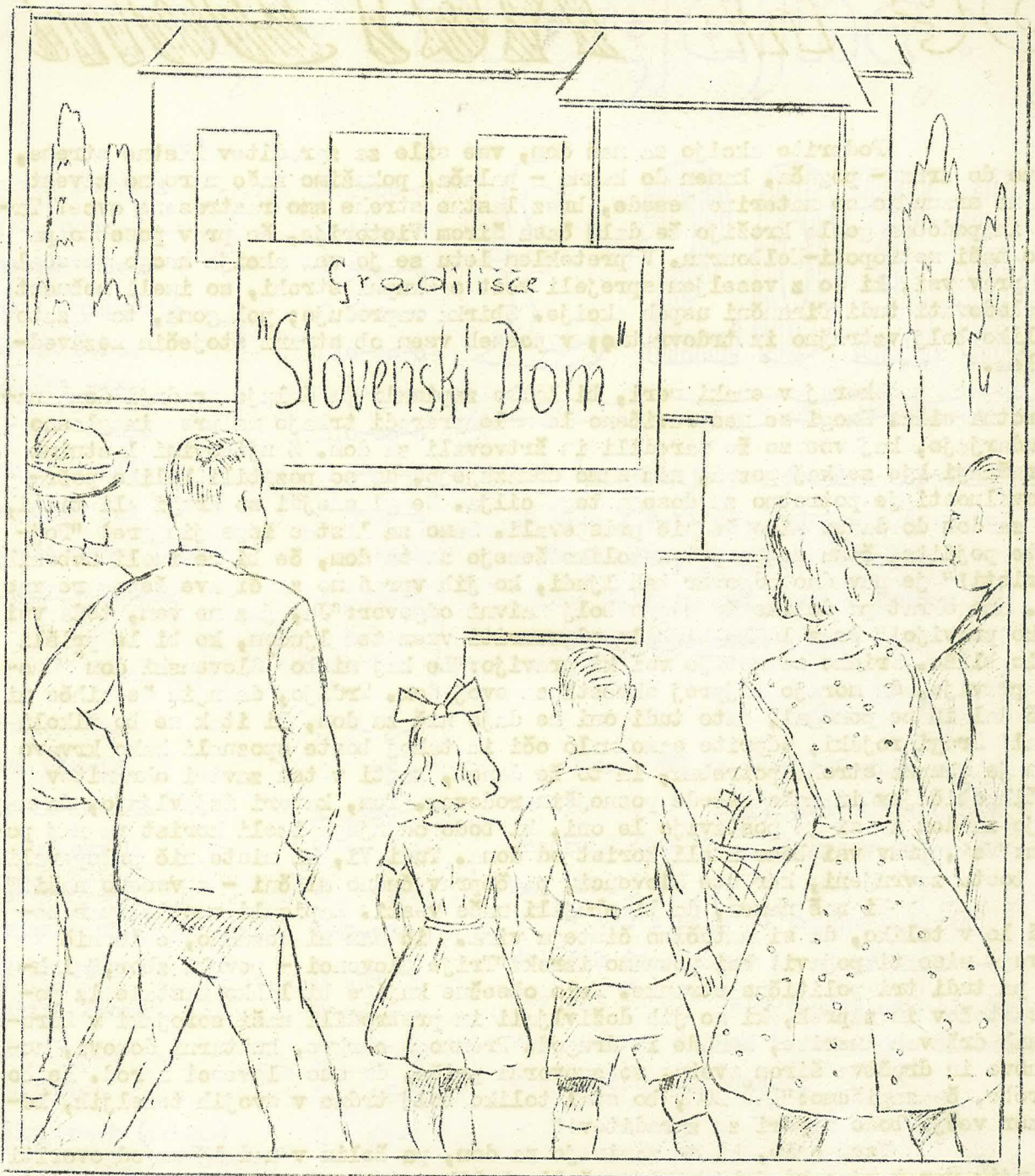
"Ob enajstih."

"Kaj me nisi videl, ko sem te čakala?"

"Nisem Vas videl!" je odgovoril Jože.

Popoldne sta šla po mestu, po lepi cesti; vse hiše na desni strani so se praznično svetile; svetle kaplje so padale od žleba in so tolkle veselo ob kameniti tlak. Jože je spremljal mater, ko se je vračala domov. Tiščal se je blizu k nji in jo je držal za roko. Pri srcu mu je bilo, da bi se skrilo in da bi zajokal na glas. Srečavali so ga tovariši, in tudi tisti tovariš ga je srečal, ki ga je bil vprašal pred šolo: "Ali ni to tvoja mati?" Jožeta ni bilo več sram - zaključil bi na glas: "Glejte, to je moja mati!"

Nadaljevanje na strani 6.

Se nekaj prostovoljnih
prispevkov - in začeli
bomo graditi svoj lastni
"Slovenski Dom"

Podprite našo Akcijo in
družite za našo skupno idejo!

Še ni "Naš Dom"

Podprite akcijo za naš dom, vse sile za zgraditev lastne strehe, zrno do zrna - pogača, kamen do kamna - palača, pokažimo našo narodno zavest in ne sramujmo se materine besede, brez lastne strehe smo raztresene ovce! Takla in podobna gesla krožijo že dalj časa širom Victorije, še prav posebno pa po naši metropoli-Melbournu. V preteklem letu se je vsa akcija mnogo povečala in prav vsi, ki so z veseljem sprejeli vest o skupni strehi, so imeli možnost zasledovati tudi finančni uspeh akcije. Zbirka napreduje; polagoma, toda zato toliko bolj vztrajno in trdovratno; v posmeh vsem ob strani stoječim nezavednežem.

Skoraj v enaki meri, bi lahko zapisali pa deluje gradnja doma nasprotna sila. Mnogi se neopravičeno le malo preradi trkajo na prsa in glasno poudarjajo, kaj vse so že naredili in žrtvovali za dom. Z njihovimi lastnimi vprašanji kje se kaj pozna, nam samo dokazujejo, da so pozabili koliko požrtvovalnosti je potrebno za dosega tega cilja. Še glasnejši so drugi ali tisti, ki za dom do danes niso še nič prispevali. Samo za lastne žepce jim gre! "Pojdite pojdite, čemu se pa potem toliko ženejo za ta dom, če bi ne imeli nobenih koristi!" je navadno odgovor teh ljudi, ko jih vprašamo za čigave žepce gre vse to. Mnogokrat pa dobite še mnogo bolj naivni odgovor: "Ja, jaz ne vem, toda vsi tako pravijo!" Prav lahko bi bilo odgovoriti vsem tem ljudem, ko bi le prišli malo bliže. Kričko se motijo vsi ki pravijo: "Le kaj ni bo Slovenski dom" Mnogi pravijo, da morajo najprej skrbeti za svoj dom. Trdijo, da njim še nihče ni nič dal in ne pomaga, zato tudi oni ne dajo nič za dom, ki itak ne bo nikoli stal! Dragi rojaki, odprite samo malo oči in takoj boste spoznali kako krvavo nam je skupna streha potrebna, in to že danes, kajti v tem zavisi ohranitev naših običajev in naše besede poznejšim rodovom. Tem, kateri izjavljajo, da naj dajo za dom in si ga postavijo le oni, ki bodo od njega imeli korist pa naj povem: "Vsi, prav vsi bomo imeli korist od doma. Tudi Vi, ki niste nič prispevali ne boste zavrženi, ker ste Slovenci, pa čeprav čudno mlačni - a vseeno naši!"

Ni naš namen, da bi obujali naše vesti. Zapisali smo teh par besed le v toliko, da si natočimo čistega vina. Nič nam ni neznano, celo nič novega niso ti pojavi! Vsi poznamo izreke: "Trije Slovenci - pevski zbor," lahko pa tudi tri politične stranke. Zelo obsežne knjige bi lahko nastale iz popisa težav in zaprek, ki so jih doživljali in prebrodili naši sorojaki v Združenih državah Amerike, Kanade in drugod. Premnoge cerkve, kulturni domovi, ustanove in društva širom sveta, so zgovorna priča, da smo Slovenci narod. Ne bo narobe, če zapišemo: "NAŠ DOM, bo stal toliko bolj trdno v svojih temeljih, kolikor večji bodo naporji za zgraditev!"

Vsem onim, ki se zanimajo za dom, pa želim v nadaljnjem odgovoriti na njih vprašanja; kdaj bomo kaj začeli, koliko je zbranega denarja itd., itd. O količini nabranega denarja se natančno lahko prepričate če se ozrete na naš termometer. Ni sicer mnogo, toda vseeno dovolj, da se napravi korak naprej. Na svoji redni seji dne 23. januarja pa je prišel Upravni odbor SKN do naslednjega zaključka:

Nabiralna akcija med posamezniki, se bo v času treh mesecev zaključila. V mesecih februar, marc in april se bodo ponovno obiskali vsi oni, ki so že darovali in vsi, ki jim iz raznih vzrokov ni bilo mogoče do danes prispevati. Vsem, kateri posedujete Častna potrdila pa bi rad naglasil; Ne razumite nas napak! Ni naš namen, da bi vas ponovno nadlegovali, radi bi se van še enkrat ustmeno zahvalili za vaše razumevanje naših skrapnih naporov in želja. V primeru, da pa bo kdo hotel ob tem obisku zvišati znesek na častnem potrdilu, pa bomo dar z veseljem sprejeli. Istočasno pa želimo muditi vsem, da bi pristopili v naše vrste. Čim več nas bo, toliko svetlejši bodo naši uspehi. Norda je naš namen tudi v tem, da bi se izognili eventualnim poznejšim očitkom, češ vsega pa le niste storili. Po preteku treh mesecev, bomo darila še vedno sprejemali, toda le potem nakazila na naš tekoči račun ali na blagajno, kar pa bomo še objavili v naslednjih številkah Vestnika.

Po zaključku akcije, bomo pristopili k izvedbi naših načrtov. O sami izvedbi pa boste lahko še predhodno sami odločili in zato bi bilo brez pomena kaj več pisati. Dragi rojaki, širite naša gesla, širite našo skupno idejo, širite naš krog darovalcev tudi med tistimi, ki jim naš Vestnik ne pride v roke.

Stanja blagajne:

Darila:

Branko Pevrca	£ 2-00-0
Igor Bohor	£ 1-00-0
Družina Penca	£ 5-00-0
Georg Marinovič	£ 5-00-0
Martin Šerca	£ 10-00-0
Tone Slavič	£ 5-00-0
Martin Adamič	£ 10-00-0
Franco Janežič	£ 5-00-0
Leopold Jauk	£ 5-00-0
Stanko Grmek (Coona)	£ 2-10-0
Miroslav Rebala	£ 5-00-0

£ 2036.10

Na gostiji pri družini Zdražil, ki je bila v čast 21. rojstnega dneva starejše hčerke, je njena sestrica mala Liljanca nabrala med gosti £ 2-10-0 za naš dom. Le pogumno naprej Liljanca!

Kranilniki:

Družina Čar	£ 2-14-0
Tone Slavič	£ 15-0
Martin Adamič	£ 1-00-0
Franco Pozvek	£ 1-6-0
Družina Bled	£ 17-0
Marjan Lauko	£ 2-17-0
Ludvik Sečko	£ 1-00-0
Družina Skore	£ 1-5-0
Joža Grmel	£ 14-0
Ivan Urbas	£ 16-6
Alois Grmek (Coona)	£ 14-2

Odsek DOM je pred nedavnim prejel od Slovenskega kluba Melbourne ček v znesku £ 699-17-6, ki gre v sklad za naš DOM.

V tem znesku je vračunan čisti dobiček dveh zabav in sicer Niklov-žovnja in Silvestrovanja. Nadalje še ves donar nad £500 iz blagajne Slovenskega kluba Melbourne.

V treh mesecih se bo "AKCIJA za SLOVENSKI DOM" zaključila! Sezimo se enkrat v žep in zopet bomo za korak bližje našemu cilju!!!

Hodil je zraven matere, na njegovi duši pa je ležal greh in ga tiščal k tlom, tako da so bile njegove noge trudne in težke. Hodil je zraven matere kakor Judež zraven Kristusa.

Zunaj mesta se je bila poslovila, in Jože se je bil namenil, da bo pokleknil in da bo skril glavo v njeno krilo: "Mati, zatajil sem Vas!" - Toda ni pokleknil. Ko je bila mati že daleč, je zaklical za njo:

"Mati!"

Mati se je obrnila.

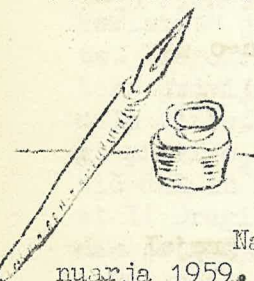
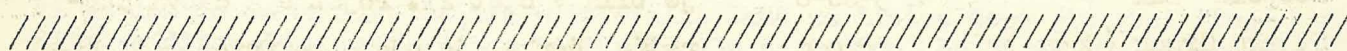
"Zbogom mati!" je zaklical, in tako sta se ločila. Od daleč je še videl, kako je hodila mati počasi po blatni cesti; njeno telo je bilo sključeno, kakor da bi nosila na ramah veliko breme.

Jože je šel domov in je sedel v kot na veliko culo, ki jo je bila prinesla mati, in je zakril obraz z rokami in je zajokal.

Greh je ležal na njegovi duši, in vse solze ga niso moglo izprati; zdrknile so ob njem kakor ob trdem kamnu...

Dolgo je od tega, in greh leži na njegovi duši težak in velik kakor prvi dan, in tako je zdaj njegovo življenje vse polno žalosti in trpljenja.

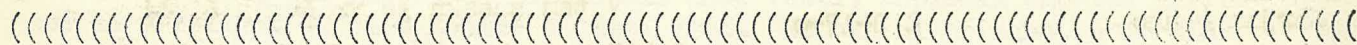
Konec...

Iz pisarne tajništva:

Na XXV redni seji Upravnega odbora S.K.M., ki se je vršila dne 23. januarja 1959, sta bila sprejeta v odbor gg. A. Zakrajšek in V. Molan. Pri njihovem nesebičnem delu v dobro vsega slovenstva v Avstraliji jim želimo vse najboljše in upamo, da bodo še nadalje kod odborniki vztrajali pri svojem delu.

Tajništvo.

Pred nedavnim se je smrtno ponesrečil naš rojak, zavedni Slovenec in član Slovenskega kluba Geelong g. Jože Živič. Prevoz trupla pokojnika iz Mangarate v Melbourne je stal £ 70-00-0.

G. Franc Janežič pa je v imenu Slovenskega kluba Melbourne nabral med člani kar lepo vsoto. Ostali denar pa so zbrali rojaki v Geelongu.

Darovalci iz Melbourne:

Jože Janežič	£ 1-00-0	Martin Damič	£ 1-00-0
Tone Slavič	£ 10-0	Družina Rošir	£ 10-0
Bosko Kovak	£ 1-00-0	Zlatko Verbič	£ 1-00-0
Maks Tartman	£ 1-00-0	Marjan Oppelt	£ 10-0
Jože Svetec	£ 1-00-0	Marija Rudež	£ 10-0
Alois Ašenberger	£ 10-0	Smith Janez	£ 5-0
Slavko Janežič	£ 10-0	Ivan Grabnar	£ 6-0
Martin Zidarski	£ 10-0	Družina Cesar	£ 1-00-0
Kudolf Bachet (Austrijec)	£ 10-0	Jože Srnec	£ 10-0
Albert Razboršek	£ 5-0	Marjan Pistar	£ 10-0
Franc Mac	£ 10-0	Stanko Tartman	£ 10-0
V. Čar	£ 1-00-0	Franc Pongrimčič	£ 10-0
Fran Majc	£ 10-0	Alois Zorjan	£ 5-0
Jože Drguč	£ 7-0	Stanko Šajnovič	£ 1-00-0
Alois Kozole	£ 1-00-0	Marjan Lauko	£ 1-00-0
Leopold Jauko	£ 10-0	Franc Janežič	£ 10-0
Jože Porvat	£ 10-0	Stefan Krotjner	£ 10-0
Alojz Kavaš	£ 1-00-0	Alojz Petek	£ 10-0
Dominik Pon	£ 10-0	Franc Čar	£ 10-0
Pavle Benko	£ 1-00-0	P. Bazilij	£ 2-00-0

Križem - krožem po Viktoriji

Pater
U. BAZILIJ O.E.M.
poročnik

* Na pot moram danes - proti Južni Avstraliji. Vročine je 107 in pravkar je radio povedal, da je v Adelaidi še hužša ... 110 stopinj... Zato sem svoj odhod prestavil na pozno popoldne, obenem bom pa še uredniku Vestnika skušal ustreči. To urico, ko tipkam za Vestnik, pa lahko mirno vzamem za parno kopel. Morda se me zaradi tega potenja vse življenje ne bo prijel revmatizem...

* Skupščina bi morala biti včeraj - pa se je zaradi premajhnega števila udeležencev razvila v prvi članski sestanek SKM. Vesel sem bil vseh obrazov, ki sem jih srečal kljub silni stročini, ki je spremenila dvorano v pravcato peč. O marsičem smosi izmanjali misli in sklenili, da bi bilo kar lepo imeti članske sestanke vsake tri mesece. Tako bi bila povezava med odborom in članstvom večja. S podaljšanjem poslovne dobe starega odbora SKM pa je istočasno doseženo to, da bodo skupščine odslej nekako v maju in ne bo več nevarnosti, da bi nam vročina preprečila sklepčnost. - Še nekaj mi prihaja na um: pred tremi leti nas je dvajset prišlo naskupščino, pa se nismo niti dosti čudili, da nas je malo. Danes nas pri tej vročini število 32 stvarno preseneča in se nam zdi tako majhno. Mislim, da tudi v tem lahko vidimo pozitivno stran in v svoj naše skupine. Sploh se moramo naučiti že enkrat, da pri vsaki stvari izluščimo dobro ter se kaj naučimo, ne pa da ob kakršnem koli neuspehu ali razbijalni kritiki malodušno klonemo glavo. Prav po včerajšnjem sestanku, ki je na površni pogled ali po oceni števila prisotnih nekako klavrno izpadel, je lahko vsakdo z drugačno željo videl v vodstvu Kluba slogo in moč. Ne bo še Klubskega pogreba, ne! In tudi Dom bo stal!

* Klub se je po svojem zastopstvu udeležil pogreba ter položil venec na novi grob našega pokopališča. Jožefa Živiča, 22-letnega rojaka iz Geelonga, smo pokopali. Doma je bil iz vasi Trebče, pri Bistrici ob Sotli, ter komaj nekaj nad eno leto v Avstraliji. Ko sem ga napisal v Bonegilli na seznam fantov, katerim mesto sem našel v Geelongu, sem napisal: Lisica. Sem nislil, da mu je tako ime; pa so mu vsi tako rekli zaradi rdečkastih las. Bil je žive narave, vesel v družbi. A malo prehitro si je kupil avto - kakor večina novodošlih fantov. Po polnočnici v Melbournu se je odpeljal proti Bonegilli, blizu Wangaratte pa se je zgodila nesreča. Jožef je bil na mestu mrtev. Na prodzadnji dan leta smo ga pokopali na keitorskem pokopališču.

Ostali štirje fantje v Jožetovem avtu bodo še dolgo pod zdravniško oskrbo. Branko Gangl je zdaj v bolnišnici v Footscrayu, za Kazimirja Juršaka pa zdajle še nisem gotov, če so ga še prepeljali v Melbourne. Oba sta živela pri Mesarjevih v Moonee Ponds. - In ga Deželaka in Mirka Krušiča pa so prepeljali v Geelong, kjer sta skupno s pokojnim Jožetom stanovala pri Pobežinovih.

Ob tej priliki bi se rad zahvalil g. Dimetzu v Wangaratti, ki je na prošnjo Kluba te naše fante dan za dnevno obiskoval. Enako zahvala vsem, ki so podprli zbirko za kritje pogrebnih stroškov. Po SKGeelong sem za enkrat prejel 40 funtov, France Janežič pa je kot odbornik SKM nabral 26-18-0 funtov. V teku je akcija v pomoč vsem štirim ponesrečencem in so vsi darovi hvaležno sprejeti.

* Pomoči potrebuje tudi družina Baloh (Sandy Creek Rd., Riddell's Creek, Vic.), ki ji je nedavno pogorela hiša. Če bo res čas uresničil načrte, katere sva pri mojem obisku razvijala s Balohovin Tomotom, bo Tone vse darove rojakov, ki čutijo v nesreči, Slovencem stotero poplačal. Darove lahko pošiljate tudi na moje ime.

* Danes pa skoraj ni prostora za krste in poroke! Albin Kocjančič in Kristina r. Kocjančič sta dobila Margarito Kristino, ki smo jo krstili v Hawthornu dne 3. januarja. V družini Petra Mukačec in Vere r. Srjanec je zajokala Jana Loren (krst 10. jan.) Alojz Vučko in Alojzija r. Mlinar pa sta dobila Joška, ki je bil krščen tudi 10. januarja v Essendonu. Ferdinand Schmerc in Patricia Barbara Cumberlege pa imata ljubko hčerko, ki smo ji včeraj 10. januarja dali ime Rhia Patricia. - Moje čestitke! - Med angelčke pa je takoj ob rojstvu odšla Zdenka, prvorojenka mladega para Karla Knap in Frančiške r. Prislant, v St. Albansu. Vem, da sta lepo sprejela božjo voljo.

* Trije pari so stopili pred oltar dne 27. decembra: v Eppingu Ivan BARBIŠ in Ljudmila LENARCIC, v North Richmondu Bruno GEMELLE in Ivanka STROSAR, v West Footscrayu pa Jožef LIPOLD in Anica CRZELJ. Dne 31. decembra je Wolfgang ROEDER (po rodu Nemec) popeljal v Coburgu pred oltar Nives Ano BOLE, dne 3. januarja pa je bila v Carltonu poroka Borisa SPERNE in Vande BOLE, ki sta prav sate dospela iz Cippslanda. - Ostali trije pari, ki so v moji knjigi, bodo pa ostali za prihodnjic. Ni prostora in pa - potrpljenja se učite, kar Vas je radovednih!

Življenjepis Zmagoslava Zadrauskega

Avtobiografijo
piše
Zmagoslav ZADRAVSKI

9. nadaljevanje

Šolsko leto 1913-14., se je približevalo svojemu koncu. Naš takratni šolski ravnatelj Dr. Tomišek, ki je bil navdušen športnik in velik ljubitelj turizma, nam je pri takratnih oblasteh izposloval dovoljenje, da smo smeli ustanoviti telovadno društvo, ki se je imenovalo "Dijaški Sokol." Tako smo vestno porabili vsak prosti trenutek v telovadnici. Pripravljali smo se za naš prvi javni nastop.

Če se prav spominjam, je bilo v mesecu maju in obehtal se je krasen nedeljski dan. Ves Maribor je bil okrašen z nemškimi in državnimi zastavami. Okna so bila polna pomladnega cvetja in po ulicah so se razlegali zvoki treh budnih. Na glavnem trgu je bilo zbirališče, od tam naj bi se napotili po mestu. Ker pa so nam oblasti prepovedale, da bi nosili poleg naše društvene zastave še slovensko, se pohoda nismo udeležili. Tako so nas tudi popoldan, ko so bile skupne vaje postavili popolnoma v ozadje.

Množica je utihnila in se pomirila, ko so kot poslednji nastopili naši fantje z vajami na orodju. Vsi so strmeli in zadrževali sapo, ko so gledali vratolomne akrobacije naših fantov. Celo sami Nemci niso nasprotovali odločitvi komisije, ki je dodelila drugo mesto našim fantom, čeprav bi moralo biti po pravici prvo. Po končani razdelitvi nagrad, smo se podali v našo telovadnico srečni, da so naše vratolomne akrobacije minile brez kakršnih koli posledic.

Mesec dni pozneje smo imeli velik zlet "Sokola." Ko je bila prireditev na viku, je pridrvelo na igrišče nekaj orožnikov, ki so prepovedali nadaljne vaje in zabavo. Spraševali smo se, kaj je temu vzrok? Ni nam bilo potrebno predolgo čakati, ko se je čulo šepetanje, ki je prihajalo od ust do ust; v Sarajevu so namreč odjeknili usodni streli na prestolonaslednika in njegovo soprogo. Ti streli so bili res zelo usodni; kajti mesec dni pozneje je bila splošna mobilizacija in pričetek splošnega klanja prve svetovne vojne. Vojaški boben je zabobnal tudi pri mojemu stricu in njegovih hlapcih. Meni pa je prinesel slovo od latinske šole in plačanih molitev. Ni minulo leto dni, ko sem s fanti moje starosti zapel: "Fantič star sem šele osemnajst let, cesar me hoče k soldatom imet."

Komisija ni bila prav nič občutljiva. Trdili so celo, da se z naočniki lahko prav tako dobro strelja kot brez njih. Zbral sem vsa svoja spričevala v upanju, da mi bo prošnja za dijaški rok in pripustitev v vojno akademijo uspela. Večina mojih sošolcev je dobila pozitiven odgovor, jaz pa sem bil odbit, s pripombo okrajnega glavarstva, kot politično nezanesljiv. Posledica je bila, da sem bil podeljen jurišni četi. S tem dnem pa se je pričel moj križeva pot. Če nisem bil na zdravniškem pregledu sem bil v zaporu. Poslan sem bil celo pred komisijo v Graz. Rešitev zdravniškega pregleda pa je prispela dva dni pred menoj v četo in se je glasila: "Vid normalen - sposoben za fronto!" Tako sem moral spraviti naočnike v žep in na vaje v streljanju. Ostra municija; zemlja okoli mene se kadi, drobne vejice se lomijo z bližnjih dreve tarča pa je še vedno nepoškodovana. Po tretji komisiji sem bil ločen od fantov moje čete, ki so se ravno pripravljali za odhod na fronto. Dodeljen sem bil stražnemu bataljonu pri tovarni municije blizu Dunaja. Tovarna je nekega dne eksplodirala in tako mi je bilo namenjeno, da sem se potem moral nekaj mesecev potikati po raznih bolnišnicah. Kmalu potem sem odšel na krajši dopust in kasneje mi je uspelo, da sem se prerinil celo do pisarne. Cela tri leta sem nosil vojaško suknjo, toda na vprašanje kaj je novega na fronti, sem vedno odgovoril da ne vem, ker iz samega patriotizma tako sovražim Italijane in Ruse, da se jim nikoli ne približam. Poleg tega pa mora biti kdo tudi doma, da tolaži dekleta in žene, ki vzdihujejo za svojimi izvoljenci borečimi se za domovino.

Nadaljevanje prihodnjič.

Hugo Rupert:

S P O M I N I

Sam, kod grob v samoti,
tih, zaprt v svojem srcu bivam
ne slišim petja slavca v gozdu,
v tujini mir uživam!

Dovolj mi je samote tihe,
dovolj mi grenkih bolečin,
daj mati spregovori
naj srečno še živim!

Nekoč sem čul te mati,
kako si nad menoj molila,
prosila si Boga,
naj bo mi sreča mila.

Zelene naše so doline,
veseli tam ljudje žive,
verjemi ljuba mati
od vsega so ostali mi spomini le.

AMERIKANCI

Kako jih je čakal! Prihajali so iz Amerike na obisk po dolgih letih. Sin, ki je bil še deček, ko je odšel s stricem, snaha Američanka, ki je nosila klobuk, trije otroci podobni počtu kakor krajcar krajcarju. Vstal je, držeč v eni roki sliko, v drugi pismo, v katerem jim sin sporoča da pridejo. Pridejo! Men je šel in vrača se jih pet. Pisali so, da se pripeljejo in to kakor kakva velika gospoda. V resnici mu je bilo tesno pri srcu. Kaj bodo rekli njemu starcu, kaj bo rekla snaha Američanka njemu in hiši in vasi. Vsega dobrega je vajena v daljnem velikem svetu, in sedaj bo prišla na izmet in se ji ne bo znal prav obrniti! Nerodno mu je bilo; prestopal se je vrhu hriba in čakal na voz. Skoro se je premislil in odšel domov, da bi jih tam počakal in da ne bi opazili kako težko jih pričakuje.

Sonce je stalo že precej nizko nad čavnom in velike sence so se počasi plazile v nasprotno reber.

Starec je npenjal oči, da bi uzr na cesti, ki se je vzpenjala v serpentinah na gorsko planoto voz. Na cesti so bili vozovi polni tovora z lesom, ki so se pomikali navzdol; dva sta se počasi pomikala navzgor, neki avtomobil se je vspenjal navzgor z veliko naglico in prehitel vozove, samo voza, voza na katerem bi se moral pripeljati njegov sin ni in ni hotelo biti.

"Korda so pa bili trudni in ne bodo prišli nocoj!" je ogibal, "kako si nepočakan in nestrpen!" se je karal. "Trudni so in zvečer se ne bodo vozili." Ozrl se je na cesto, avtomobil je že zdavnaj izginil na planoti proti gozdu; voza, tega ki ga je čakal pa ni bilo od nikoder.

Vigilil se je da bi se vrnil domov, ko je prisopihal in skoraj padel čez ozidek Tonček, najstarejši sin sina gospodarja.

"So že prišli!" je dahnil v eni sapi, "so že tu! Vsi!"

"Kli so prišli pes?"

"Ne!" je rekel Tonček in si z rokavom obrisal potno čelo.

"Kobenega voza nisen videl!"

"Z avtomobilom!"

"Z avtomobilom," je ponovil starec, "vidiš, na to nisen pa niti pomislil."

Skoraj sram ga je bilo in vse ga je zadelo prvi hip neprijetno. Na ni pomislil! Mimo jih je pustil in še čona ga ni bilo, ko so prišli. Iskali so ga, oči so spravevale kje je, a on se jim je unaknil in ni ga bilo. Klicali so ga, a njega ni bilo. Nič ni več tako, kod bi moralo biti. Čisto drugače je, če ga pričakaš, kakor pa da te ni, ko se te vsi drugi nadejajo. Za tisti prvi hip gre, za tisti neprecenljivi prvi hip. Tako pa je vse nerodno. Nerodno je bilo celo sameu sebi ko je pomislil, se bo moral opravičiti. In opravičiti se tistim vrnikom in snah! Američanki; ten ki so navajeni, da gre vse gladko! Opravičevati se pri spidenju; ne tu ni prav vse v redu, da, ni prav!

Počasi in mrko prenišljajoč je stopal navzdol na cesto in nerodno sram ga je bilo. Čela stvar ni in ni izgledala taka kakršna bi morala biti; kakor bi lovil zajca pa ubiješ mačka.

Ki se končal svojih misli, ko so pod njim na cesti zaškrípale zavore avtomobila in se predno se je starec prav zavedal, je stal pred njim njegov sin Amerikaneec.

"Kar naločili Vas bomo, da ne boste peš hodili," je valil sin besede po ustih z nedomačin glasom in krepko poljubil očeta.

"Čakaj, čakaj da se te ogledam!" se je v prven prese očerju in razburjenju izstisnil starec, kateremu je bilo poljubljajnje nekam nerodno. "Kakšen si, cel gospod si; niti spoznal bi te se."

Sin se je zasnejal, ga potisnil v voz in odčrdrali so proti domu.

"Da si se pripeljal z avtomobilom," je začel oče, "misli sen da boš prišel skočijo!"

"Pri nas se dela vse z avtomobili" je samozavestno poudaril sin, "konji so prepočasni."

"Da da, prepočasni!" je kimal starec in si pričel domišljati kako je sin na vsezadnje vse lepo izpeljal. Nič se mu ne bo treba opravičevati in prvič se pelje s sinom Amerikaneecem v avtomobilu. Da, s sinom ki je prišel iz Amerike! Ponovil si je te misli in nejevolje je kopsela z njegovega srca. Na misel mu je prišlo, da bi vprašal za snaho in vnuki, a se je prav v tistem trenutku ustavil avto.

Družba je sedela pred hišo za mizo. Snaha je imela pristrižene lase, svilene nogavice in kradko obleko. V enem samem hipu jo je ocenil njegov pogled. Otroci so čebljali okoli nje nerazumljive besede.

"Dober dan!" ji je nekam nerodno poudil roko. Kolj je bil v zadregi, kod pa kadar kolipoprej.

(nadaljevanje na naslednji strani)

Snaha se je glasno zasmejala in zmajala z glavo. Rekla je nekaj, česar pa ni razumel. Nato so se usuli okoli njega otroci, prožili mu roko in žuboreli v neznanih glasovih.

"Dober dan, dober dan!" jim je segal v roke in otroci so ponavljali:

"Toper tam, toper tam!"

Kako ti je ime?" je vprašal zadnjega, petletnega kodrolasčka. Otrok se je čudno zastrel vanj, v zadregi je pogledal očeta in mater, ter se na glas zasmel.

"Ne razume vas!" je tolmačil sin, "Ne razume vas!"

Otrok pa je prikimal in pogledal dedu v oči; čudno usmiljenje in opravičilo je bilo v njegovem pogledu.

"Tom!"

"Tom, pravi," je tolmačil. "Ne razume vas!"

"Da ne razumejo po naše?" se je zgrozil oče. Tesno ga je stisnilo okoli srca. "Da ta tvoj rod ne razume več po naše? Kako naj se razumen z njimi jaz starec, kako oni z menoj, če ne znajo po naše?" je hitel starec v nerazumljivi bolečini. V prven hipu mu je bilo jasno, da je med tem žuborečim življenjem in njim starcem nepremostljiv prepad, na katerega ni nikoli pomislil.

Sin se je smejal in očevidno v čudnem veselju vse pripovedoval ženi, ki se je prav tako smejala.

Očeta je ta smeh razdražil. "In vama je to smešno!" je poudaril. "Vama je to smešno. Stojim tu med malimi kakor koklja, ki je izvalila piščance in race in so ji race, del zaroda, ušle v vodo. In ljudje stoje na bregu in se ji smejejo."

Čutil je, da so mu napravili ne popravljivo krivico in bil je nesrečen, nesrečen v globini svojega srca.

"Da ne sedaj tile otročiči - moja kri, ne razumejo?"

Sin se je ob teh besedah zresnil, kakor da ga je zbedel v srce in ves v zadregi je stopil k očetu. "Pa ne mislite resno?"

Oče se je vzravnal in bruhal ves besen od strašne užaljenosti in bolečine: "Vama je to šala; da tebi in tvoji ženi - toda da ste to storili meni..."

Starec se je krivil od bolečine, ki mu je grabila srce. Čutil se je osmešenega, strasno osamljenega in za nekaj, nekaj, česar se je v naprej veselil - opeharjenega. Da so mu odtujili otroke! Da se ne more pogovarjati z njimi! O vsem; o očetu in materi, o Ameriki in vsem ostalem. Za maline je vedel in jih čuval zanje, za lešnike, za lesnike, za jazbino, divje golobe, za vse, prav vse.

"Glejte oče," se je opravičeval sin, "saj znajo angleški!" je govoril, "in kam mor koli pridejo, jih razumejo!"

"Samo jaz ne!" je trpko pripomnil starec.

"To je res, ampak to bo samo nekaj dni. Potem pa bodo zunaj v svetu govorili angleški in to jim bo koristilo v življenju."

"V življenju da! Ampak na to, da z menoj ne bodo mogli govoriti, s tvojim očetom, na to nisi pomislil. Kako naj jim povem kaj je polh. Da kaj je polh?"

"Oh ne bodite vendar smešni, se je vmešal najstarejši sin - gospodar. "Čiste otročji..."

"Da otročji" je pograbil besedo. "Otročji, da prav to. Na to ni nihče pomislil. da se ne bom razumel z otroki. Otrok z otroki! In da se ti ne bodo razumeli," je kazal na domače bosopete zamazance; "tudi ni nihče pomislil! Name nisi pomislil pri svojih otrocih, zatejil se ne pred njimi. In sedaj sem koklja z mešanin rodov in stojim na bregu, ko so mi račke ušle v vodo in ne morem svoji krvi povedati kaj je polh!"

Starec je ves beden in žalosten opletal pred sinom, ki ga je začuden zrl in ni doumel nejegove bolečine.

"Da se bodo pogovarjali s celim svetom si poskrbel, da pa bi meni in vsem tem rekli besedo po naše, na to nisi pomislil. O, na to nisi pomislil, kakor nisi mislil, da ne bom čakal avtomobila, kakor si na vse drugo kar je naše pozabil in niti sam ne veš kaj je polh!"

In še predno so se dobro zavedli, je pograbil Tončka za roko, ter se obrnil žalosten in potrč v čno dušo.

"Pojdiva - midva se bova razumela!"

In sta šla po ozki cesti čez hribček po gazi slijozi rumeno pšenico. Tonček je drobil med stebli, starcu pa so se v vetru igrali dolgi sivi kodri.

"Ti boš vedno mislil name, je stisnil roko vnuku, da ga je zbolelo.

"Dom oče!" je zvesto in vdano drobil ob njemu bodoči gospodar: "Dom, oče!"

In kakor prisega je leglo vnuku v dušo; vnuku, ki je hodil med domačimi hišami, ki je drobil skozi domačo pšenico.

Pridna in poštena ženska išče kakršno koli zaposlitev. Je zelo nujno, zato se naprošajo rojaki, da sporočijo upravi kluba, ako jim je znano za dalo.

Tudi tokrat smo prejeli nekaj pravih rešitev nagradne ZLOGOVNICE. Pravilno so rešili in nam rešitev poslali: Frano Kovačič, Ana Zorcut, Vinko Molan, Janez Bornšek, in Jože Grilj. Pravilna rešitev se glasi: ZAVIRATI, PNEVČ, LISEČINA, PRADNOST, POLTON KOBILNIT, KROKODIL, POŽIVITE, SLIKOVIT, MAČ LO, OSIVATI, GONITI, POSTOPAN. V kvadratih pa dobimo: VESLEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO!

Žreb pa je dodelil nagrade naslednjim dvema rojakoma: Ploščo slovenskih melodij prejme g. Frano Kovačič iz Box Hill-a in lepo slovensko knjigo pa prejme g. Janez Bornšek iz Buranda (Port Augusta - S.A.) Nagrade bodo odposlane v najkrajšem času!

Norda želite vpoklicati v Avstralijo svojce, ter za njih plačati prevoz; potem se lahko obrnete na naš POTOVALNI URAD:

6A Elizabeth St. Melbourne-Tel. MF 6178, po 8. uri zvečer pa JJ2630

PRODAJA LETALNIK, KADLJSKIH IN ŽELIŽNISKIH POTNIH LISTOV ZA VSE DELE SVETA.

DIREKTI LETNISKI PNEVOZ IZ JUGOSLAVIJE V AVSTRALIJO ZA GOTOVINA ALI POGODNO ODPLAČILO.

POJASNILA V ZVEZI S POTOVANJEM-POTNIH DOCUMENTI-PRINOS DIVERZJA.

Pozor!!!

Pozor!!!

Šola za mašiniste - šivilje; za dekleta vseh starosti. Vabimo Vas na naše tri tedenske tečaje in pri nas se lahko izučite v vseh vrstah šivanja kod naprav: Overlock, Zig-zag itd.

Šola za šivilje

Naslov kamor se lahko prijavite: 600 Nicholson St. North FITZROY - Telefon JW 3604

Govorimo vse jezike!!!

Iščemo! Iščemo! Iščemo!
samsko

Dekle

krojačico, ki zna delati moške obleke; hlače in rokava ter vse vrste ročnega obšivanja. Plača zelo dobra! Javite se na naslov: Jože Srnel 55, Brunswick St. FITZROY
Telefon: JA 4758

Norda želite kupiti narejeno hišo; morda vas mika da bi pričeli z zidanjem svoje hišice na vaši zemlji ali na zemlji gradbenika; v vsakem primeru se obrnite na našega rojaka:

MARTIN SIRCA
Gradbeno podjetje

Trenutno je v prodaji lepa zidana hišica v bližini trgovin, šole in prevoznih sredstev. Ima tri spalnice, dnevno sobo, kuhinjo in kopalnico. Vse to samo za £ 4850. Lahko se kupi tudi na depozit. Za vse informacije se obračajte na naslov 31, Wicklow St. Pascoe Vale.

ZVOJIK K ZVOJIM

397-399 Rathovn St.
CARLTON
Tel: FJ 3483.

JOHN'S

CONTINENTAL
SMALL GOODS

*****

Ponovno obveščam
vse znance in pri-
jatelje, da sem
odprl

MESNO TRGOVINO
in
KLOBASARIJO

Odslej boste pri me-
ni dobili vse vrste
SVEŽEGA IN PREKAJENE-
GA MESA po našem
domačem okusu.

POSTREŽBA HITRA,

CENE KONKURENČNE!

Morda potrebujete tovorni kamion za prevoz
kakršnega koli materiala! Obrnite se na

Rudi Iskra

Za prevoz peska, opeke, cementa, lesa ali ka-
kršnega koli drugega gradbenega materiala me
obiščite na naslovu

82, Marybirnong Rd. MOONEE PONDS
ali zavrtite telefonsko številko: FU 3978.

C
A
R
R
I
A

M
A
R
I
A

Pri nas lahko v slovenščini obrazložite kakšne
vrste pričeske želite. Trajno kodranje las z
najmodernejšimi sredstvi.

at "Phill Ann" Beauty Salon

165, Sydney Road COBURG; Tel.: FM 2288.

K nam Vas iz City pripelje tramvaj št. 19, 20
ali 21 - Tramvajška postaja št. 34. Tu izstopite
pa ste pri nas.

STROKOVNI NASVETI PREZPLAČNI!

L
L
L
-
T
A

KROJAŠKI SALON ZA DAME IN GOSPODE

J. SRNEL

55, Brunswick St. FITZROY, tel: JA 4758

PRIPOROČAMO SE ZA KROJAŠKA DELA ZA

DAME IN GOSPODE...

IZDELAVA SOLIDNA

CENE ZMERNE!

ROJAKI V OKOLICI Milk Bar and
PASCOE VALE
BROADMEADOWS
STRATHMORE self Service

boste hitro in odlično
postreženi z našim domačim blagom po
najugodnejših cenah samo pri rojaku

65, Wheatsheaf Rd.
ALOLS
KROZOLE GLENROY
Tel: FY 9470

MOKA CAKE - SHOP

364, Chapel Street
SOUTH YAARA

Tel: BJ 5355

Pri nas lahko nabavite
TORTE IN SLAŠČICE
vseh vrst

Posebno se priporočamo
ob rojstnih dnevih
porokah in godovih.

*****

Obiščite nas in pre-
pričali se boste o
odlični kvaliteti in

ZMERNIH CENAH

*****

OBISČITE NAS!

JOHN HOJNIK

CONTINENTAL SMALL GOODS

231 St. Georges Rd. FITZROY - Tel: JW 6656

Nudimo Vam salame, hrenovke, šunkarice, kuhano gnjat,
kranjske klobase in specialitete kod: Strassgurger,
garlic, leberwurst itd.

NUDILI VAM BOMO SAMO NAJBOLJŠE!

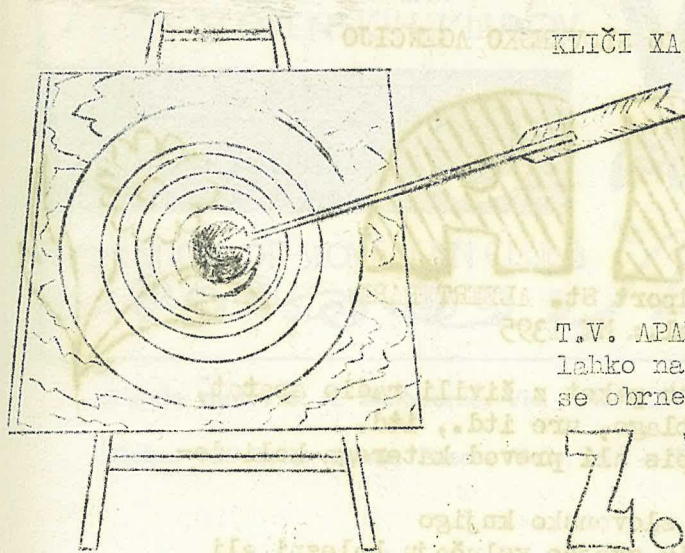
Browns Corner Hotel

na Sydney Rd. COBURG

Vam nudi pivo in vsakovrstne pijače. Pivo je isto, kod
ga pijete na slovenskih zabavah, ker Brown's Corner
Hotel dobavlja pijačo za slovenske zabave...

NAROČILA VOZIMO PREZPLAČNO DOMOV!

Nasi tel. številki sta: FL 1177 ali FL 5547

KLJIČI XA 2547 - po šesti uri zvečer. Razpolagamo

Z
ELEKTRIČNIMI HLADILNIKI
ELEKTRIČNIMI PRALNIMI STROJI
ELEKTRIČNIMI RAZIRNIMI APARATI
RADIO APARATI IN RADIOTORJI

Izredni popust na določeno število
T.V. APARATOV, katere koli znamke; (prihranite si
lahko najmanj tedenski zaslužek Vašega dela) ako
se obrnete na:

Z. VERBIČ

Telefon:

XA-2547

Pridem na Vaš dom lahko ob vsakem času!

Možnosti dolgoročnega odplačevanja s POPUSTI!

A. MATULAJ

64, Spencley St. CLIFTON HILL

Izdelujemo po modi plašče in obleke
vseh vrst. Posebno se priporočamo za
POROČNE obleke. V zalogi imamo bogato
izbiro perila in čevljev...

CENE PRI NAS SO ZMERNE!

Tel.: JW 3678

OBIŠČITE NAS!

SALON

Zidar

Vsakovrstna zidarska
dela, vlaganje ploščic
v kopalnice; vsa
popravila manjšega
in večjega obsega,
Vam izvršim hitro in
po ugodnih cenah.

*****
*****

Telefonirajte na
telefonsko št.:

UY-3905

Za vse strokovne
nasvete zavrtite tel.
številko ali me pa
poiščite osebno na
naslovu:

Martin ADAMIČ

8, Dixon St.

MALVERN.

ADAMIČ

Ako želite poklicati v Australijo očeta,
matr, brata ali svoje dekle, potem se
obrnite na iskušeno firmo:

Dr. Jure KOČE

Onim, ki naročajo pakete pri naši firmi
dajemo informacije glede vpoklica svojih
ali dekleta BREZPLAČNO...

Dr. J. Koče,

G.P.O. Box 670.

PERTH, W. A.

PIŠITE NAM!

SLOVENC! POZOR!

Pred nedavnim se je v Melbourneu odprla nova SLOVENSKA TISKARNA

J. SPAGAPAN

Po najugodnejših cenah izvršujemo vsakovrstna tiskarska dela...
Tiskanje računov, vsakovrstnih blokov, naslove tvrdk na pismih
in ovitkih. Nadalje vsakovrstne vezitke, poročna oznanila itd. itd.,

Telefonirajte na FW 6138

ali pa nas obiščite na:

13, Weigall St. EAST BRUNSWICK

TISKARNA

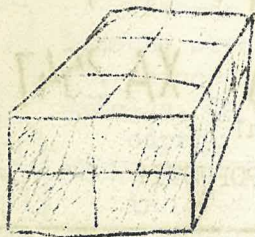
EMONA

78, Bridport St. ALBERT PARK
Tel.: MX 1395

ako želite:

- poslati v domovino paket z živili radio aparat, kolo, tekstilno blago, ure itd., itd.
- imeti uraden prepis ali prevod katerega koli dokumenta
- nabaviti si lepo slovensko knjigo
- zavarovati sebe in svoje vslučaju boleznii ali nesreče

*****

AGENCIJA JE ODPRTA VSAK PONEDELJEK, SREDO IN PETEK OD 5.30 - 7.30 ZVEČER, TER VSAKO SOBOTO OD 9. URE ZJUTRAJ PA DO 1 URE POPOLDNE.

Izven teh ur pa lahko telefonirate: JW 6515

Z. Rome - M. Peršič.

Kdor hoče, da se njegovi doma razveselijo paketa, naj ga naroči pri znani zanesljivi firmi

Dr. Jure KOCE

Nešteto zahvaljnih pisem dokazuje, da dajemo odlično blago po res zmernih cenah. Zahtevajte cenik!

Dr. J. Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.

Slovinci v Geelongu pozor!

Pred kradkim sem odprl v DOROTHY Av. mesnico!

Nikola Staroreški

Nudim Vam vsakovrstno SVEŽE ali PREKAJENO meso in vse vrste klobas (svinjina je z lastne farme) po domačem okusu.

CENE SO KONKURENČNE! MESO DOSTAVLJAMO TUDI NA DOM!

Tel. trgovina: W5103, tel. doma pa: W6164.

Rojaki, če kupujete ali prodajate svojo hišo ali trgovino, potem se obrnite na podjetje

PROPERTY-Auction LTD. PTY.

26, Smith St., COOLINGWOOD N. 5 - Blizu Victoria Pde

Tel.: JA 4556 - po urah JW 7768

kjer boste v domačem jeziku občevali, kjer so strokovni nasveti brezplačni, kjer boste našli ljudi KAKRŠNE ŽELITE!

Naše podjetje se obvezuje, da bo prispevalo od vsake kupne pogodbe s Slovencem £ 15-0-0, kod svoj prispevek za gradnjo SLOVENSKEGA DOMA.

OBIŠČITE NAS!

SLIKAR

28, Hothman St.
NORTH ESSENDON
*****

Izvršujemo vsa slikarska dela VSEH VELIKOSTI IN VELIKOSTI!

Ob slavnostih in po želji pridem na dom.

Jamčim za solidno izdelavo.

Delo bo opravljeno po VAŠI ŽELJI!

CENE BODO ZMERNE!

Rojaki, obiščite me ali me kličite na dom

FOTOGRAFSKA DELA

VSAKE VELIKOSTI!

Oglašajte v našem listu

VESTNIK